

A nyírbátori iskolák tanárai a pedagógusok arcképcsarnokában

A debreceni székhelyű Karácsony Sándor Pedagógiai Egyesület 2002-ben indította útjára a Pedagógusok arcképcsarnoka című sorozatot. Ennek a sorozatnak a 2018-ban kiadott számában kerültek bemutatásra azok a városunkban tevékenykedő szakemberek, akiknek tanári munkája, közéleti tevékenysége, emberi példája követésre méltó. A könyv megjelenésének apropóját a település második várossá válásának 45. évfordulója szolgáltatta.

A visszaemlékezéseket családtagok, egykori kollégák, tanítványok vették papírra. Ők személyes emlékeikkel, szubjektív látásmódjukkal egy-egy sztori felidézésével elevenné, színessé tették a leírásokat.

A 32 életrajzot olvasva sok változatos és gazdag életút körvonalazódik előttünk. Sajátos életutak ezek abból a szempontból is, kinek milyen érdeklődési területe, hobbija tette színesebbé egyéniségét, mivel gazdagította az oktató-nevelő munkán túl szűkebb-tágabb közösségét. Így olvashatunk múzeumalapító néprajzkutatóról, gyümölcstermesztéssel foglalkozó tanítóról, képzőművészetben jeleskedő ének-zene tanárról. Mindegyikük közös jellemvonása, hogy jól felkészült, munkájukat hivatásként gyakorló pedagógusok voltak, az egyéni szorgalom és ambíció vitte őket előre.

Voltak köztük értelmiségi családból származók, de a könyvben bemutatásra kerülő tanárok többsége igen szerény körülmények között élő földműves, vagy iparos családba született. Kitartásuknak, eltökéltségüknek köszönhetik, hogy kemény tanulással töltött évek után egy-egy közösség formálásában vezető szerepet játszottak.

A kötetben 5 olyan házaspárt is megidéznak a szerzők, akik egymás munkáját erősítve tették a dolgukat, de mindketten külön-külön is erős tanáregyéniségek voltak.

Példa értékű az is, ahogy sok tanító az első oklevele után újabb és újabb diplomát szerzett, holott még nem volt irányelv az élethosszig tartó tanulás.

A bemutatott arcképek a szakmájukban igényes és eredményes pedagógusokról szólnak, akik sokat tettek a környezetükért, a rájuk bízott tanulókért. Pedagógiai gondolkodásuk és emberi magatartásuk ma is útravalóul szolgálhat, megérdemlik az utókor tiszteletét és megemlékezését.